

מצביהרות, נתקבל בכולם בקיר אטום.

תחילה דיבר על הגדלת תקציב הביטחון. לאחר מכן נאלץ, בלחץ המציאות, ללחום על קיצוץ גובר והולך של תקציב זה. הקיצוץ הראשון נתן עילה להתפטרותו של עוז וייצמן. הקיצוצים הבאים גרמו למשבר בינו ובין הרמטכ"ל. בסופו של דבר נשאר הקיצוץ נתון בספק. ואילו תקציב זהותנות לזיות — הקמת בגדה והורדתן בפיתחתרפיח — בלע כספים עצומים.

הוא השמיע רעיונות לבלימת הון השחור: פתיחת הכספות, חיוב הנישומים בהגשת הצהרות הון שנתיות, ועוד. כל היוזמות האלה מתו בממשלה או בכנסת מבלי להשאיר אחריהן שריד וזכר. לבסוף נשאר רק מעשה מוצלח אחד של הורביץ: המרת הלירה בשקל, על-ידי הורדת אפס. היה זה מעשה אופייני לכל כהונתו הדוקיטוטית של האיש: מעשה סמלי, מרשים וחסר תוכן.

אך המצבה האמיתית על קבר כהונתו של ייגאל הורביץ היא שיעור האינפלציה השנתי עם סיומה: 200%.

צה"ל

בלי ציוד צבאי

תנועת המושבים אינה רוצה שבני תלמידים

יחזירו לצה"ל ציוד

נזב המצוי ברשותם

בחופשת החנוכה ערכה המועצה האזורית עמק יזרעאל טיול בצפון

ערוסי מסר לפני שבועות אחדים את גירסתו למה שהתרחש ביום הרצח במפעל בר בקר, וסיפר כי כאשר נכנסו עמוס אוריון ועוזר כהן למישרדו של רחמים אהרוני, שלף אושרי את העזוי וירה למוות בשני הצעירים.

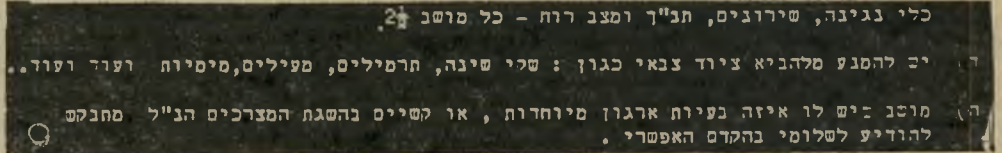
סניגורו של אושרי מסר השבוע את גירסתו שולחו, וסיפר כי אוריון וכהן אמנם באו באותו יום למפעל. הם נשאו איתם נשק והתכוונו לטחוט כספים מבעלי המפעל. כי אשר ראו שלא יצלילו בכך, שלפו את נשקם וירו יריה או שתיים. רמי ערוסי, שהיה מודע לסכנת החיים האורבת למעבידיו מהמבקרי רים, נכנס למישרד וחיסל אותם ביריות. בכך הציל את חיי מעבידי.

כך הפך ערוסי בפי הסניגור מעד-מדינה שקרן ובוגד למושיע ומציל של מעבידיו. כיצד נבחר דווקא ערוסי להפוך לעד-מדינה על-ידי המישרד? סיפר סגן ניצב אלכס איש שלום באותה ישיבה. הוא העיד וסיפר כי כל המעורבים בפרשה הם קרובי משפחה וידידי דים ותיקים. היחיד שהיה יוצא דופן בחבורה היה ערוסי. הוא אינו קרוב למשפחה של האחרים ואינו יודע מה ותיק שלהם. כאשר עשתה המישרד הערכת מצב, החליטו החוקרים כי יהיה קל יותר לדובב אותו.

המישרד פתה אל ערוסי כמה ימים אחרי נסיון הנפל שנעשה להפוך את אבנר מעודד לעד-מדינה. ב-19 בספטמבר היה מעודד הראשון מבין החשודים שהסכים להעיד נגד חבריו ולהפוך עד-מדינה, אך הוא העמיד תנאים. הוא לא היה מוכן לגלות מראש את תוכן עדותו, וביקש שעל

המיר את אשמתו לשותפות ברצח לאחר מעשה. הוא הודה באשמתו ונידון לשלוש שנות מאסר. השבוע הזמינה אותו הפרקליטות להיות העד הראשון בתיק הרצח. אך מעודד לא הרווה את הפרקליט נחת. הוא מסר את שמו, את מיקצוועו וכי אושרי הוא דודו. לכל שאלה אחרת של פרקליט המחוק, אהרון שדר, סירב לענות. "אין אני יכול להשיב" ענה לכל השאלות הנוספות שהציג לו הפרקליט. הוא סירב אפילו לאשר את חתימתו על העדות שמסר למישרד.

מעודד היה מגולח למישיע ועד תחילת עדותו הוסתר מעיני ה-

כלי נגינה, שירונים, תנ"ך ומצב רוח - כל מושב 21 יב להסנע סלהיאי ציוד צבאי כגון: שני שינה, תרמילים, מפעלים, מיסיות ועוד ועוד. מושב כיס לו איזה נעיות ארגון סיחורת, או לסיים בהסגת המצרכים הנ"ל מחבטס להודיע לשלומי בהקדם האפשרי.

החזור של המועצה האזורית עמק יזרעאל

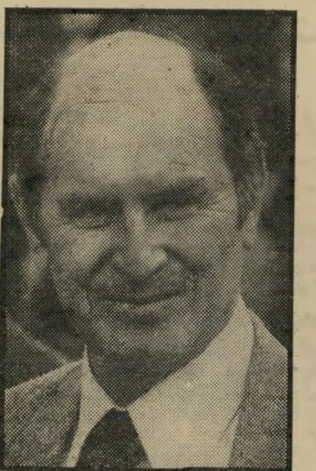
גם המשק של רפול

ההסכם עם המישרד לא יעבור עוררדינו הקבוע, אלא "עוררדין מהאוניברסיטה המומחה לחור זים". החוקרים התלבטו בדבר, ולבסוף רק שאלו אותו אם הוא אישית לא ירה בנרצחים. כיוון שלפי הנחיות היועץ המישיפטי אין לעשות עיסקת עד-מדינה עם הר עבריין העיקרי. כאשר הרגיע אותם מעודד והבטיח כי הוא לא ירה, הסכימו החוקרים לתנאיו.

עד עיון. המישרד הזמינה את ד"ר גבריאלה שלי, מרצה למישיפטים באוניברסיטת ירושלים, ואת אמנון רודה מפרקליטות מחוז תל-אביב, אשר ביחד ניסחו את ההסכם. אז מסר מעודד את עדותו. הוא סיפר למישרד כי ביום הרצח הופיע בביתו במושב עשרת ערוסי, ובמכוניתו היו גופות שני אנשים. לפי בקשת ערוסי נסעו השניים לקבור את הגופות. בתחילה ניסו לקברן בפרדס נטוש, אך האדמה היתה קשה מאוד, והם החליטו לנסות מקום אחר. כיוון שמעודד עבד פעם בנמלאשודד והכיר את המקום, נסעו לשם, קברו את הר גופות ולידן את הנשק.

עדות זאת לא סיפקה את החוקר רים. הם החליטו כי היא אינה מתקבלת על הדעת וכי היא שיק רית על פניה. הם לא האמינו כי ערוסי בא לקבור את הגויות ללא תיאום מוקדם עם מעודד. אחרי שהרהרו בדבר, הודיע החוקר משה קנובלר למחרת היום למעודד כי הם מבטלים את ההסכם עימו. מאותו רגע הפך מעודד מעד-מדינה לנאשם ברצח. ורק בתחילת המישיפט הסכימה הפרקליטות ל-

צופים על-ידי סוללת שוטרים. הוא גם היה לבוש מעיל צבאי גדול שדימה אותו לאחד מהשוטרים שביניהם עמד. ערוסי שפך זעמו על הפרקליטות, אשר לדבריו, הפיכה אותו לרוצח והרסה את מישרדתו. הוא גם התרעם על אמצעי התקשורת שהדגישו את חלקן ברצח וגרמו לו עוול. ולמרות שיכנועי בית-המישיפט ואזהרות כי הוא עלול לעמוד לדין על עדויות סותרות, וצפוי לעונש של חמש שנות מאסר, לא נפחד האסיר. הוא הוכרז כעד עיון והסכים לענות רק לשאלות הסניגורים קדר ומשה רום. הוא סיפר כי לא

יועץ-מישיפטי זמיר דעה מנוגדת

נאשם מעודד (במרכז) בבית-המישיפט

אין מה להפסיד

שוטר חמוש בעוזי ליד נאשם דנוך בתוך אולם בית-המישיפט

יש מה להפסיד

שופט הביע כבר את דעתו כי שיעונו של הסניגור חסר ערך. ולכן ביקש ממנו הסניגור לפסול את עצמו מלדון בתיק. "אדוני כבר הביע בשלב מוקדם זה דעה על תוצאות המישיפט, ולכן אני מבקש שאדוני יפסול את עצמו", אמר הסניגור.

רחמי המלצר. השופט הרהר רגע, ואחר כך כתב החלטתו בה הוא פוסל עצמו מלשבת לדין ב-מישיפט של עזרא מקסים. מקסים הוא מלצר בבית-יקפה בתל-אביב. בדצמבר 1979 פנה אליו החייל רון לוי וביקש ממנו הלואה בסך 350 דולר. הוא הסביר כי הוא במצוקה נוראה, וזקוק לכסף כדי לבצע הפלה לחברתו. רחמיני של המלצר נכמרו עליו, והוא הסכים להלוות לו את הכסף לחמישה ימים. השניים ערכו מיסמך שבו התחייב החייל להחזיר את הכסף, ובניתיים להפקיד את רובהו ה-אישי כערבון להלוואה.

החייל לא הצליח לגייס את הכסף בזמן הנקוב, והרובה נשאו בידי המלצר. הדבר התגלה ל-מישרד-הצבאי, ושוטרים נשלחו לחפש בביתו של המלצר ואכזב מצאו שם את הנשק. הוא נאשם בהחזקת נשק ללא רשיון. הסניגור שפטל הגיש בקשה ליועץ המשיפט לעכב את ההליכים בתיק זה בשני נסיבותיו המיוחדות. השבוע קיבל הסניגור תשובה כי היועץ המישיפטי החליט לעכב את ההליכים.

נפגש עם איש מהנאשמים האחרים מאז מעצרו, וכי המישרד היה מועמד להפוך עד-מדינה. כי עשרה ימים אחרי ההסכם עם מעודד נפגש קליין בתחנת המישרד ב-רמת-גן עם דנוך, והוא הציע את עצמו כעד-מדינה. אך כיוון שבשלב זה היו למדינה כבר שני עדים, דחו השוטרים את הצעתו של דנוך, והוא חזר להיות נאשם מן השורה.

השוכט פסל

היועץ אישר!

היועץ המישיפטי עוכב הדיכים נגד מלצר שקיבז רובה כערבון לחוב

„עם כל הכבוד לא נראים לי טיעוניו של הסניגור", אמר הר שופט חיים שטיינברג. „אינני מאמין כי זהו מקרה המתאים לעיכוב הליכים, אולי יש בדברים כדי להקל בעונש". הסניגור יורם שפטל קם על רגליו. הוא בסך-הכל ביקש מבית-המישיפט לדחות את שמיעת המישיפט עד לקבלת תשובתו של היועץ-המישיפטי לממשלה, אך הר